

Köszöntünk a Tisztások füzetben!

Erdővidék tele van rejtélyekkel és romokkal, csataterekkel és helyőrségekkel, erdőkkel és ösvényekkel... ám a tisztásai azok, amelyek oly gyakran csábítják a csavargókat izgalmakra és veszélybe. Egy romot bármilyen bolond feltárhathat, de csak a legbátrabb kalandor bonyolódik bele egy helyi tisztás szövvényes politikájába!

Ez a füzet négy olyan tisztást tartalmaz, amelyek a **Root: A szerepjáték** bármelyik kampányában felhasználhatók:

- **KAMPÓLÁB-MOCSÁR** az Erdővidék egyik mocsaras lápjára épült tisztás! Kampóláb-mocsár mindig is a kemény egerek kemény lakhelye volt, régi múltra visszatekintő családokkal, amelyek sosem fognak elköltözni. Hogyan fogják kezelni a változást, amelyet a Márkiátus hozott az otthonukba? Új gépek fenyegetik a kampólábi életmódot, azonban a fiatalok nem biztos, hogy olyan negatívan tekintenek ezekre, mint az idősebb generációk...
- **HATLÁBUJJI ÁLLOMÁS** olyan tisztás, amely a híres rókahősnőről, Hatlábujji Keylanról kapta a nevét, aki megvédte övéit egy egész farkashadsereggel szemben! Legalábbis a történet szerint. Az állomás lakói a legenda örököseinek tekintik magukat, ám a farkasok új nemzedéke ellen nemrég megvívott csatájuk miatt kénytelenek az Erdővidéken háborúzó egyik frakció mellé állni – csak abban nem értenek egyet, hogy melyik legyen az...
- **GAZOS HELYŐRSÉG** egy régi birodalom legtávolabbi szegletében felállított erdőből kialakult tisztás. Olyan határvonalnak szánták, amelyen a kívülállóknak át kell haladniuk, mielőtt eljutnának Erdővidék más részeire, és nyúl lakosai valamennyit örököltek is az akkori idegengyűlöletből. Ám a helyőrség megmaradt olyan jól védett tisztásnak, amely ideális új bázis lenne az Erdei Szövetség számára – és néhány vállalkozó szellemű csavargó támogatásával a Szövetség vezetői esetleg meg tudják győzni Gazos lakosságát, hogy álljanak melléjük...
- **HIDEGKAROM-BÁNYA**, a közeli hegyek alatt megbúvó, jövedelmező vasbánya környékén kialakult tisztás. Hidegkarom-bánya az egyik legsikeresebb és legjövedelmezőbb erdővidéki bánya, így nem csoda, hogy a Márkiátus szinte azonnal odaküldte Mogorva nagyurat és egy egész századnyi katonát. De a Sasfészek-dinasztiák is tisztában vannak a bánya értékével, és támadásra készülődnek, hogy visszaszerezzék azt. Mogorva nagyúr készen áll megvédeni a Márkiátus tulajdonát, de az élelmiszer szűkössé vált, és a szóbeszéd szerint lázadás készülődik...

Minden egyes tisztás tartalmaz egy **leírást**, egy **alapkonzfliktust**, pár **kiegészítő konfliktust**, valamint a **fontos lakosok** (és értékeik), **fontos helyszínek** és a **különleges szabályok** listáját. Végül valamennyi tisztás tartalmaz ötleteket arra vonatkozóan is, **hogyan lehet bevonni a csavargókat** a tisztás konfliktusaiba, amikor a csapat első alkalommal ér oda!

Erdővidék hatalmas hely, tele mindenféle drámával és konfliktussal. Reméljük, hogy ezen tisztások különleges szerepet kapnak a ti Erdővidéketeken is. Végére is, a lakóinak (és minden más frakciónak) szükségük van a csavargóitokra!

Hidegkarom-bánya

Leírás

Erdővidék egyik legsikeresebb bányatelepének otthona, Hidegkarom-bánya a közeli hegyek alá merülő, jövedelmező vasbánya mellett kialakult rókatisztás. A bányában dolgozó lakosok sok éven át szolgáltatták a vasat Erdővidék többi részének, az ércet tucatnyi helyi vaskohóban olvasztották ki, hogy aztán eljuttassák a más tisztásokon lévő vevőknek.

Egy sikeres bánya azonban nyilvánvaló stratégiai nyersanyagot jelent egy háború idején. Erdővidékre érkezése után a Márkiátus szinte azonnal egy magas rangú parancsnokot, Mogorva nagyurat és egy szakasznyi katonáját küldte a tisztásra, és elfoglalta a tisztást, mielőtt a Sasfészek megpróbálhatta volna visszaszerezni azt. Miközben a háború dúlt, Mogorva nagyúr hatalmas kvótákat vetett ki a bányászokra, bebörtönözte a másként gondolkodókat és a közösség vezetőit, sőt kivégeztette azokat a lakosokat, akik nyíltan dacoltak uralmával. Egyformán gyűlölik és félnék is tőle.

A katonák és menekültek beáramlása azonban a végsőig igénybe vette a tisztás erőforrásait; az élelmiszer végesen fogytán van. A feszültség egyre nagyobb, és a Sasfészekhez hű lázadókról szóló pletykák félelmet és paranoiát szítanak a lakosok és a megszállók körében. Csak idő kérdése, hogy a feldühödött – és éhes – lakosok mikor fordítják csákányaikat a márkiátusi megszállók ellen...

Első látásra

Az alapítók a tisztást egy folyó és rengeteg fa közelében építették fel, de a folyót azóta elterelték, hogy a tisztás nagy malmát táplálja, és a közeli fákból már régen faszén lett, amely a kemencéket táplálja. Ezeknek a kemencéknek a szaga minden Hidegkarom-bányába érkező utazót messziről üdvözlő, a faszén illata még akkor is érződik, amikor a kemencék már bezártak.

A bánya elég közel van ahhoz, hogy szinte bármelyik közeli útról látható legyen, a hegyoldalon nyitott bejáratok, tátongó lyukak, amelyek a bánya gyarapodásával egyre szélesedtek. Szinte mindenki a bányában dolgozik, és a bányászok naponta többször is ki-be járnak, ahogy a hegyen megszólalnak a harangok, hogy jelezzék, mikor áll le és mikor kezdődik a munka. Nyilvánvaló harcnak kevés nyoma van, de nehéz messzire menni úgy, hogy ne lehessen Márkiátus-katonákat látni... vagy a tisztáson kívül eső Márkiátus-tanyákon szolgálatra kényszerített lakosokat. A Márkiátus itteni befolyása csak néhány éves, de egyértelmű, hogy a megszállás átformálta a tisztást.

Konfliktusok

Hidegkarom-bánya számtalan gonddal küzd, de a csavargók leginkább a következő konfliktusokkal találkozhatnak. Ezek közül az egyik – *Fenyegető éhínség* – a tisztás alapvető problémája, a többi pedig olyan konfliktus, amelyek valószínűleg megjelennek.

Alapkonfliktus: Fenyegető éhínség

Amikor a Márkiátus megérkezett, a Hidegkarom-bányát irányító vének tanácsa úgy döntött, hogy valószínűleg semmilyen szervezett ellenállás nem tartaná távol a Márkiátust. A megadásra vonatkozó tervük eleinte működött. Mogorva nagyúr mindenáron fenn akarta tartani a bánya zavartalan működését, és a Márkiátus megszállása kíméletes volt. Hidegkarom-bánya azonban a szomszédos tisztásokkal folytatott kereskedelemre támaszkodott az élelem és egyéb ellátmányok tekintetében, és a márkiátusi csapatok növekvő igényei, valamint a háború következtében megszakadt kereskedelmi útvonalak miatt a tisztás elszigetelődött és ellátatlan maradt.

Mára az élelmiszerhiány széles körű elégedetlenséghez és dühhöz vezetett. A lakosok tiltakozni kezdtek, és erőteljesen kritizálják a Márkiátust. Mogorva nagyúr magabiztosan és kegyetlenül reagált, börtönbe vetve azokat, akik rosszat mondtak a kormányzásáról, kivégeztette azokat, akik tényleges lázadást kíséreltek meg, és megtiltotta, hogy bárki elhagyja a tisztást. A tisztás maradék élelmét az erődjében raktározta el, arra kényszerítve a lakosokat, hogy minden reggel kivárják a napi élelemadagjukat.

Mogorva nagyúr a Márkiátustól vár ellátmányt a közeljövőben – nem is sejtve, hogy a Sasfészek elfogta és megsemmisítette a szállítmányt –, de addig is szigorúan beosztotta az élelmiszert, utasította a csapatait, hogy kutassák át a közeli erdőket, és a tisztás lakóit új tanyák építésére fogta be. Elképzelése szerint a háború végéig a tisztásnak önellátóbbá kell válnia, de a sziklás talajon nehéz gazdálkodni, és a bányából származó szerszámok nem alkalmasak a földművelésre.

Az éhezés fokozódásával Hidegkarom-bánya a neheztelés puskaforos hordójává vált. Sokan Mogorva nagyúrra dühösek, míg mások attól tartanak, hogy a Sasfészek-dinasztiák kíméletlen karmai mindannyiukra lesújtanak. A lázadásról szóló suttogások egyre hangosabbak... függetlenül attól, hogy mennyire valószínűtlen lenne egy ilyen lázadás sikere.

Hogyan alakul a helyzet később

Ha a csavargók soha nem érkeznek meg Hidegkarom-bányába, akkor Mogorva nagyúr erőfeszítései a tisztás élelmezése érdekében továbbra is sikertelenek maradnának – a fejadagok egyre fogyatkoznának, a katonák a közeli erdőkből medvéket vonzanának a tisztásra, a silány gazdaságok pedig ebben az évszakban keveset hoznának –, meggyengítve a Márkiátus pozícióját, és előkészítve az utat a

nyílt lázadás előtt. Mogorva nagyúr természetesen egyre durvább bebörtönzésekkel és kivégzésekkel válaszolna az engedetlenségre, ami még tovább radikalizálná a lakosokat, miközben nem sokat javítana a helyzeten. Végül a lakosok káoszba fulladó erőszakhoz folyamodnának, és Mogorva nagyúr határozottan leverné a fellázadt csőcseléket.

Konfliktus: Megölni egy macskát

Hidegkarom-bánya lakóinak többsége hajlandó volt elfogadni a Márkiátus uralmát – legalábbis kezdetben –, de Wastly Mala és Rufus, a Megbéklyózott Béka nevű helyi kocsmá tulajdonosai sokkal kevésbé voltak derűlátóak Mogorva nagyúr uralkodását illetően. Óvatosan fogalmazták meg ellenvéleményüket, és csak halkán és suttogva beszéltek azokkal, akikben igazán megbíztak, de előre látták mind a közelgő élelmszerhiányt, mind pedig Mogorva nagyúr egyre kegyetlenebb válaszlépéseit. Ahogy a tisztás a lázadás felé halad, Mala és Rufus is a lehetséges felkelés fő vezetőivé váltak.

Mala Hidegkarom-bányában nőtt fel, és meg volt győződve arról, hogy a dolgok jobbak voltak a két háború közötti időszak előtt, amikor a Sasfészek gondoskodott mindazokról, akik a bányában dolgoztak. Most, hogy a Sasfészek feltámadt hamvaiból, Mala lehetőséget lát arra, hogy a jogos tulajdonosok, a nemes madarak, akik évekkal ezelőtt segítettek Hidegkarom-bánya felépítésében a róka ősei mellett, visszatérjenek. Rufus – egy Erdővidék túlsó oldalán lévő tisztásról származó egér – bizonytalan a Sasfészek és annak szerepét illetően, de Mala iránti hűsége megingathatatlan. Szereti őt, és bárhová követné, még a Márkiátus elleni harcba is.

Mivel Mogorva nagyúr szorítása Hidegkarom-bánya felett egyre szorosabbra fonódik, Mala meggyőződésévé válik, hogy a zsarnoki macska meggyilkolása az egyetlen módja a tisztás felszabadításának. Szerinte az a félelem tartja őket rabságban, amit a tisztás számos rókájának szívében kelt. Rábeszélte Inrow Tominst, egy kovácsot, aki a márkiátusiakat Hidegkarom-bányába kíserte, hogy segítsen neki; Tomins hetek óta vasércet olvaszt, hogy töröket és kardokat készítsen, amelyeket Mala szét akar osztani a tisztáson, mert úgy véli, hogy a lakók felkelhetnek és erővel legyőzhetik elnyomóikat, miután Mogorva nagyúr meghalt!

Hogyan alakul a helyzet később

Ha a csavargók soha nem érkeznek meg Hidegkarom-bányába, Rufus és Mala megszervezné a polgárok zendülését, és végrehajtanák a Mogorva nagyúr meggyilkolására irányuló tervüket. Tominsszal együttműködve az ellopott ércet fegyverré alakítanák, és az éjszaka közepén megtámadnák Mogorva nagyurat az erődjében, hogy a testőrei mellett elosonva álmában megöljék. A Márkiátus erői átmenetileg összezavarodnának, de Karomlovag hadnagy átvinné a hatalmat, és még erősebb manccsal – csökkentett fejadaggal, meghosszabbított munkaidővel és mindenféle örökkel – továbbra is biztosítaná a tisztást, megalapozva ezzel egy még nagyobb felkelés lehetőségét.

Konfliktus: Szökés a börtönből!

Rendoth Issa a tisztás tanácsának egyik olyan vénje volt, aki azzal érvelt, hogy Hidegkarom-bánya nem tudná visszaverni a Márkiátust, ám a megszállás hatására megbánta korábbi álláspontját. Amikor Mogorva nagyúr megparancsolta a lakóknak, hogy maradjanak a tisztáson, Issa megpróbált az erdőbe menekülni, eltökélten, hogy más tisztásokon keres segítséget. Balszerencséjére Légyevő Elek, a csavargó elfogta és visszavitte Issát Hidegkarom-bányába, ahol az újonnan kibővített tömlőcben egy cellába zárták. Issa azonban Hidegkarom-bánya kedvelt vezetője, és elfogatása arra ösztönözte a tömlőcbe zárt lakókat, hogy tervet szőjenek a szökésre. Issa kis csapatokba osztotta a foglyokat, hogy alkalmi szerszámokkal vájják ki a falat, remélve, hogy sikerül annyira meggyengíteni azokat, hogy végül lyukat fúrjanak a szabadba. Minden nap – amikor az őrk az új tanyákra viszik dolgozni a foglyokat – a rabok a zsebükben újabb és újabb köveket csempésznek ki, elrejtve munkájuk látható bizonyítékát.

Bár még nem buktak le, a foglyok felhívták magukra a figyelmet. Karomlovag Sirius hadnagy gyanút fogott Issa azon erőfeszítéseivel kapcsolatban, melyek a foglyok megszervezésére irányultak, és közlőről figyelte Issát, amint a földéken dolgoznak, hátha szökési kísérletre utaló jeleket talál. Bár Issa eddig alig mondott valamit, Karomlovag hadnagy mindenki számára világossá tette, hogy a lázadást tervezőkről információt adó foglyok enyhébb büntetést és jobb ételt kapnak a Márkiátushoz való hűségük jutalmaként.

Eddig a foglyok kitartottak, és nem mondtak Karomlovag hadnagynak semmit, amiből kiderülhetett volna Issa terve. De ahogy az adagok egyre csökkennek, és a tanyákon egyre kétségbeejtőbbnek tűnik a munka, egy vagy több fogoly biztosan meg fog törni.

Hogyan alakul a helyzet később

Ha a csavargók soha nem érkeznek meg Hidegkarom-bányába, a szökés kudarcba fulladna, belülről áruhá el őket egy olyan lakó, aki hajlandó az Issa iránti hűségét teli hasra cserélni. A szökés napján Karomlovag hadnagy és a Márkiátus egy csapatnyi katonája várna a foglyokat, akiket az éjszaka folyamán elfognának, amint a tömlőcből menekülnek. A szökevények közül sokat megölnének, de Rendoth Issa elmenekülne, és később a Sasfészek katonáival térne vissza, akik megostromolnák a tisztást, hogy segítsenek a tanács vénjének népe „felszabadításában”.

Konfliktus: A köztünk lévő Sasfészek

Mivel nem akarják hagyni, hogy Hidegkarom-bánya kicsússzon a karmaik közül, a Sasfészek-dinasztiák a saját csavargójukat, Légyevő Eleket küldték, hogy mérje fel a helyzetet, és zavarja meg a Márkiátus terveit. Elek, egy mosolygós, köpcös denevér, néhány héttel azután érkezett, hogy Mogorva nagyúr elfoglalta a tisztást, és azzal nyerte el a Márkiátus bizalmát, hogy leszállított egy szökevényt, akit a tisztáson kívüli erdőben fogott el – Rendoth Issát, a tanács vénjét. Miután Mogorva nagyúr elmagyarázta a Hidegkarom-bánya körül kialakult helyzetet, Elek „beleegyezett”, hogy a Márkiátusnak dolgozzon, örülve, hogy olyan közel kerülhet a tisztásért felelős macskához, amennyire csak tud.

Mióta elnyerte Mogorva nagyúr bizalmát, Elek lassanként azon munkálkodik, hogy aláássa a Márkiátus erőfeszítéseit – kideríti a beérkező utánpótlás-szállítmány időpontját, és kifosztja azt, hamis pletykákat terjeszt az Erdei Szövetség rejtőzködő ügynökeiről, és olyan lakosok után „nyomoz”, akinek semmi köze nincs a felkeléshez. Mogorva nagyúr egyelőre csak gyanakszik arra, hogy Elek az, aki annyi bajt okoz, ám csapdát állított a denevéreknek, remélve, hogy sikerül rávenni, hogy árulja el valódi hűségét, és így bebizonyíthatja, hogy ő a kém a köreiben.

A fenyegető veszély ismerete nélkül Elek bárkit örömmel a Sasfészek ügye mellé állítana – beleértve más csavargókat is –, ám ő nem tartozik az igaz hívek közé. Csupán azon a véleményen van, hogy a Sasfészeknek van a legnagyobb esélye a győzelemre, az egyetlen olyan erő, amely egyszerre képes felvenni a harcot a Márkiátus seregeivel és a háború megnyeréséhez elegendő tisztást megtartani. Nagyon szeretné, ha még a győzelmük előtt komoly hírnévre tenne szert a Sasfészeknél... és egy kényelmes állást kapna a szolgálatukban, ahelyett hogy a háború után az erdőben kellene élnie. Nem is sejti, hogy Mogorva nagyúr mennyire szorosan a nyomában van.

Hogyan alakul a helyzet később

Ha a csavargók soha nem érkeznek meg Hidegkarom-bányába, Elek továbbra is törekedne a Márkiátus gyengítésére. Mogorva nagyúr azonban csapdába csalja Eleket – azt mondta neki, hogy katonái az erdőben egy utánpótlási készletet őriznek –, és meg akar szabadulni a kellemetlen denevértől, ha teheti. Elek a Sasfészek csapásmérő erejét az ellátmány megsemmisítésére vezetné, ám helyette Karomlovag hadnagyot és a Márkiátus egy csapatnyi katonáját találná ott – akik elegendőek ahhoz, hogy végezzenek a Sasfészek csapásmérő erőivel, és elfogják Eleket –, megalapozva ezzel egy újabb nyilvános kivégzést Hidegkarom-bányán, és megszüntetve a Sasfészek beavatkozását Mogorva nagyúr terveibe.